

РЕШЕНИЕ

№ 6803

гр. София, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 19.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **5786** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 84, ал. 1 и чл. 108, ал. 8 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО).

Образувано е по жалба на [фирма] („С..pl spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia“), вписано в Националния съдебен регистър на Република Полша, подадена чрез адв. В. П. и ад. М. Л. срещу Решение № РС-116-(1) от 06.04.2021 г. на председателя на Патентно ведомство на Република България.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилно приложение на материалния закон на чл. 11, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 9 ЗМГО. Счита, че процесната марка притежава отличителност по отношение на услуги от заявения клас. В тази връзка излага доводи, че знакът следва да се разглежда в цялост, като комбинация от контрастни фигуративни елементи и композиция, които не са лишени от отличителност. Излага се становище, че марката не указва пряко и недвусмислено вида на процесните услуги или техните характеристики. Пояснява, че марката е асоциативна и насочва потребителя най – общо към предлаганите услуги.

Отвратната страна изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От административната преписка се установява, че в Патентно ведомство на Република България е постъпило уведомление от Международното бюро по Мадридската

спогодба, че е извършена международна регистрация на фигуративна марка „€ \$“, с рег. № 1460038 от 14.12.2018 г., която е с притежател [фирма] („С..pl spolka z organiczona odpowiedzialnoscia“), вписано в Националния съдебен регистър на Република Полша. В регистрацията е посочена Република България като страна, в която търговската марка да придобие действие. Марката е регистрирана за услуги от клас 36 по Международната класификация на стоки и услуги.

Изготвено е експертно мнение от 28.10.2019 г. за предварителен отказ за регистрация на марката, тъй като не отговаря на изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗМГО.

По делото е представена опозиция рег. № 70-00-2163/17.12.2019 г. срещу регистрацията на процесната марка, но същата е неотнормима по делото, тъй като такава се подава само след изпращане на съобщение до Международното бюро, че марката отговаря на съответните разпоредби от ЗМГО, като се дават съответните указания за възможността за подаване на възражения и опозиции – арг. чл. 107, ал. 6 ЗМГО

Постъпило е възражение вх. № 70-00-335/27.01.2020 г. на заявителя срещу предварителния отказ за регистрация на процесната марка на територията на страната. По реда на чл. 47, ал. 1 ЗМГО е извършена експертиза за проверка на абсолютните основания за отказ, регламентирани в чл. 11 ЗМГО. В тази връзка е издадено Решение от 27.02.2020 г., с което на основание чл. 47, ал. 3 ЗМГО е постановен пълен отказ за признаване действието на фигуративна търговска марка „€ \$“, с международна регистрация № 1460038 на територията на Република България. Държавният експерт е посочил в решението, че марката не отговаря на изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗМГО, тъй като е лишена от отличителност и се състои от знак, който директно указва (описва) характеристиките на предлаганите услуги.

На основание чл. 69, ал. 1, т. 2 ЗМГО е подадена жалба рег. № 70-00-2083/30.04.2020 г. от заявителя срещу решението за пълен отказ за признаване действието на процесната марка на територията на Република България.

Със Заповед № 381/12.05.2020 г. на председателя на Патентно ведомство е назначен тричленен състав по спорове, който да извърши проверка по допустимостта и редовността на жалбата и да изготви становище за вземане на решение. В материалите по представената преписка липсват доказателства за изготвено становище по реда на чл. 75, ал. 1, вр. чл. 69, ал. 3 ЗМГО.

По повод подадената жалба вх. № 70-00-2083/30.04.2020 г. е постановено оспорваното Решение № РС-116-(1) от 06.04.2021 г. на председателя на Патентно ведомство на Република България. В същото се споделят изводите в решението от 27.02.2020 г., че марката не отговаря на изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗМГО, тъй като е лишена от отличителност и се състои от знак, който директно указва (описва) характеристиките на предлаганите услуги. В решението на председателя на Патентно ведомство се прави допълнителен извод за наличието на абсолютното основание за отказ за регистрация на марка, а именно по чл. 11, ал. 1, т. 9 ЗМГО, което налагаало упражняване на правомощията по чл. 75, ал. 2 ЗМГО, за връщане на преписката за повторно разглеждане.

В оспорваното Решение № РС-116-(1) от 06.04.2021 г. на председателя на Патентно ведомство на Република България са постановени два диспозитива, отразяващи крайната воля на административния орган, които са следните: 1. „На основание чл. 75, ал. 1, т. 1 ЗМГО оставя без уважение жалба вх. № 70-00-2083/30.04.2020 г. срещу решение от 27.02.2020 г. за пълен отказ за признаване действието на територията на

Република България на международна регистрация на марка с № 1460038 „€ \$“, фигуративна“ и 2. „На основание чл. 75, ал. 2 ЗМГО отменя решение от 27.02.2020 г. за пълен отказ за признаване действието на територията на Република България на международна регистрация на марка с № 1460038 „€ \$“, фигуративна“.

Последвало е изпращане на съобщение по реда на чл. 107, ал. 7, т. 1 ЗМГО от Патентното ведомство до Международното бюро по Мадридската спогодба, касаещо постановения отказ.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е насочена срещу подлежащ на оспорване на административен акт и подадена от лице, имащо правен интерес, тъй като решението е неблагоприятно за него. Жалбата е подадена в двумесечния срок по [чл. 84, ал. 1 ЗМГО](#), доколкото актът е съобщен на 07.04.2021 г., а жалбата е подадена по пощата на 07.06.2021 г. (видно от пощенското клеймо).

Съгласно изискванията на [чл. 168, ал. 1 АПК](#), при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в [чл. 146 АПК](#). При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, но не по оплакванията, изложени в нея.

Обжалваното решение е издадено компетентният орган по чл. 75, ал. 4, вр. ал. 1 и ал. 2 ЗМГО, а именно председателят на Патентно ведомство.

Съгласно чл. 107, ал. 3 ЗМГО признаването на действието на международната регистрация на територията на Република България може да се откаже в предвидените от [Мадридската спогодба](#) и Протокола срокове.

На основание чл. 107, ал. 4 ЗМГО всяка международна регистрация на марка, за която в Патентното ведомство е постъпило уведомление от Международното бюро, подлежи на проверка, чрез извършване на експертиза по същество по реда на чл. 47 ЗМГО. Това означава, че се извършва проверка на абсолютните основания за отказ на регистрация, регламентирани в чл. 11 ЗМГО.

В настоящия случай е постановено решение на основание чл. 47, ал. 3 ЗМГО, с което е направен отказ за признаване действието на процесната марка на територията на Република България, поради наличието на две абсолютни основания за отказ на регистрация, а именно чл. 11, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗМГО. Този акт по силата на чл. 107, ал. 8 ЗМГО подлежи на задължителен административен контрол по реда на чл. 69 – 79 ЗМГО.

Производството по жалбата приключва с акт по чл. 75, ал. 1 и ал. 2, вр. ал. 4 ЗМГО, който подлежи на съдебен контрол, когато жалбата се остави без уважение – чл. 84, ал. 1 ЗМГО.

В чл. 75, ал. 1 ЗМГО са регламентирани следните правомощия на председателя на Патентно ведомство, които се изразяват в следното: 1. оставя без уважение

жалбата срещу решение за отказ на регистрацията на марка; 2. отменя решението за отказ на регистрацията на марка и връща заявката за повторно разглеждане.

В чл. 75, ал. 2 ЗМГО е регламентирано правомощието на председателя на Патентно ведомство да отмени решението по чл. 47, ал. 3 ЗМГО и да върне заявката за повторно разглеждане, когато прецени наличието на основания за отказ на регистрацията на марка, различни от тези в обжалваното решение. Посочено се прилага за случаите, когато са налице дадени абсолютни основания за отказ, но са приложени различни абсолютни основания. Нормата изрично се отнася за различни основания, а не за допълнителни такива. В случая органът е приел за правилни дадените основания за отказ, но е констатирал, че следва да се допълни с още едно (т. 9 от ал. 1 на чл. 11 ЗМГО). В закона липсва изрична регламентация за допълване на основанията, но са възможни различни подходи стига да не си противоречат упражнените правомощия.

Недопустимо е едновременно упражняване на различни взаимоизключващи се правомощия по отношение на един акт. Не е възможно да се отхвърли жалбата поради правилност на решението и едновременно с това да се отмени същото. Настоящият случай е точно такъв (едновременно се отменя решението и се отхвърля жалбата срещу това решение поради правилност на същото), което създава неяснота дали е налице или не отказ за признаване действието на процесната марка на територията на Република България. Вярно, че осъщественото правомощие по отмяна и връщане не подлежи на съдебен контрол по арг. на чл. 84, ал. 1, предл. първо ЗМГО, но същото отменя решението, с което изключва отказа за признаване действието на процесната марка на територията страната.

Посоченото противоречие прави невъзможно да се разбере дали е налице отказ за признаване действието на процесната марка на територията на Република България. Неправилно упражняване на взаимоизключващи се правомощия е довело до неяснота относно разпоредителната част на обжалвания акт, което е нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 5 АПК, засягащо неговата форма. Посоченият съществен порок е самостоятелно основание за отмяна на обжалвания акт.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК следва да се присъдят в полза на жалбоподателя направените от него разноски, които са в размер на 50 лева за държавна такса.

Предвид изложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] („С.рл spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia“), вписано в Националния съдебен регистър на Република Полша, Решение № РС-116-(1) от 06.04.2021 г. на председателя на Патентно ведомство на Република България.

ВРЪЩА административната преписка на административния орган за ново произнасяне в двумесечен срок, като се съобразят дадените разяснения в мотивите на съдебния акт.

ОСЪЖДА Патентно ведомство на Република България да заплати на [фирма] („С.рл spolka z ograniczona odpowiedzialnoscia“), вписано в Националния съдебен регистър на Република Полша, сумата в размер на 50 лева, представляваща направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: